

Poslovni broj: 10 Povrv-128/2019-21

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Financijska agencija
RC Split
Podružnica Šibenik

Predmet: nalog za postupanje po sudskom rješenju

U prilogu ovog dopisa dostavljamo Vam na provedbu Rješenje ovog suda od 11. ožujka 2020. poslovni broj 10 Povrv-128/2019-19 kojim je određena prethodna mjera kojom je u smislu zakonske odredbe čl. 204. Ovršnog zakona (Narodne novine broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017) naloženo naslovljenom tijelu obustaviti raspolaganje novčanim sredstvima tuženika-protivnika osiguranja do visine ukupnog iznosa za koji je određena navedena mjera osiguranja.

Skreće se pozornost na Sporazum: HR19 800039530-43965974818 koji HEP ELEKTRA ima sa FINOM temeljem kojeg se sa navedenog računa predujmljuju sredstva za provedbu na FINI, a o čemu je sud obaviješten od strane tužitelja.

U Zadru 13. ožujka 2020.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

Dokument je elektroni ki potpisan:

IVA BEGONJA
VUKOVI

Vrijeme potpisivanja:

13-03-2020
08:46:34

DN:
C=HR
O=TRGOVA KI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130048523339363730343634363533
L=ZADAR
S=BEGONJA VUKOVI
G=IVA
CN=IVA BEGONJA VUKOVI

U prilogu: Rješenje poslovni broj 10 Povrv-128/2019-19 od 11. ožujka 2020.

Broj zapisa: **17894-e123e**

Kontrolni broj: **05738-d32d6-02e84**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVA BEGONJA VUKOVIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

614

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, na prijedlog sudske savjetnice Ive Begonja Vuković, u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, kojeg zastupaju punomoćnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Anđelko Jureško i Draženka Buntak, odvjetnici u Zagrebu, Radnički dol 23, protiv tuženika AUTO CENTAR ALEKSIĆ d.o.o. u stečaju, Šibenik, Zapadna Magistrala 1G, OIB: 39122863426, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Kraljičković, odvjetnik u Zagrebu, Trg Hrvatskih velikana 4, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, održane i zaključene 18. veljače 2020. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Maje Boško, odvjetnice u Zadru i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, te nakon objave presude 11. ožujka 2020. javno je objavio i

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nevenke Nakić iz Šibenika, A. Starčevića 5, poslovni broj: Ovr-109/2019 od 4. veljače 2019. u dijelu kojim se nalaže tuženiku AUTO CENTAR ALEKSIĆ d.o.o. u stečaju, Šibenik, Zapadna Magistrala 1G, OIB: 39122863426, platiti tužitelju HEP ELEKTRA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, potraživanje u iznosu od 127.822,61 kn sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 4.973,47 kn od 7. siječnja 2017.,
- na iznos od 5.000,00 kn od 22. veljače 2017.,
- na iznos od 10.911,83 kn od 22. ožujka 2017.,
- na iznos od 923,05 kn od 22. travnja 2017.,
- na iznos od 2.991,79 kn od 23. svibnja 2017.,
- na iznos od 6.503,63 kn od 21. lipnja 2017.,
- na iznos od 8.588,32 kn od 22. srpnja 2017.,
- na iznos od 9.097,97 kn od 20. kolovoza 2017.,
- na iznos od 10.611,21 kn od 22. rujna 2017.,
- na iznos od 4.953,08 kn od 22. listopada 2017.,
- na iznos od 8.154,95 kn od 22. studenog 2017.,
- na iznos od 9.308,71 kn od 21. prosinca 2017.,
- na iznos od 11.851,84 kn od 31. siječnja 2018.,
- na iznos od 11.298,66 kn od 24. veljače 2018.,

- na iznos od 12.111,37 kn od 29. ožujka 2018.,
- na iznos od 10.542,73 kn od 1. svibnja 2018.,

do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, kao i ovršni trošak u iznosu od 5.190,29 kn sa pripadajućim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 4. veljače 2019. kao dana donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 8 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nevenke Nakić iz Šibenika, A. Starčevića 5, poslovni broj: Ovr-109/2019 od 4. veljače 2019. u dijelu u kojem se tuženiku nalaže tužitelju platiti iznos od 2.037,50 kn na ime ovršnog troška, sve sa pripadajućim zateznim kamatama; i u tom dijelu se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

i
r i j e š i o j e

I. Na temelju odredbe čl. 501.a Zakona o parničnom postupku, a temeljem nepravomoćnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Nevenke Nakić iz Šibenika, A. Starčevića 5, poslovni broj Ovr-109/2019 od 4. veljače 2019., radi osiguranja dosuđene novčane tražbine iz točke I. ove presude, određuje se

p r e t h o d n a m j e r a

1. Zabranom bankama i svim drugim financijskim institucijama kod kojih se vode računi tuženika-protivnika osiguranja AUTO CENTAR ALEKSIC d.o.o. u stečaju, Šibenik, Zapadna Magistrala 1G, OIB: 39122863426, da isplate tuženiku-protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu tuženika-protivnika osiguranja s njegovog računa novčani iznos iz točke I. izreke ove presude za koji je određena prethodna mjera zbog čega se nalaže Financijskoj agenciji da naloži bankama i svim drugim institucijama kod kojih se vode računi tuženika-protivnika osiguranja pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem zabranu isplate iznosa iz točke I. za koji je određena prethodna mjera.

2. Na temelju odredbe čl. 204. Ovršnog zakona Financijska agencija će odmah po primitku ovog rješenja obustaviti raspolaganje novčanim sredstvima tuženika-protivnika osiguranja do visine ukupnog iznosa za koji je određena ova prethodna mjera.

3. Iznos novčanih sredstava tuženika-protivnika osiguranja kod banke ili druge financijske institucije za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s tog računa dok zabrana traje, osim namirenja osigurane tražbine.

4. Prethodna mjera iz ovog rješenja traje najduže do proteka 15 (petnaest) dana od nastupanja uvjeta za ovrhu.

II. Odbija se tužiteljev prijedlog za određivanje prethodne mjere u dijelu u kojem zatezna kamata na dosuđeni iznos glavnice i troškova ovršnog postupka iz toč. I. izreke presude teče po stopi koja prelazi onu koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena kao i ovršnog troška u iznosu od 45,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 20.253,00 kn, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 11. ožujka 2020. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 8 dana.

IV. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 3.125,00 kn zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja 4. veljače 2019. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Nevenki Nakić iz Šibenika, protiv tuženika kao ovršenika, radi isplate iznosa od 127.822,61 kn. Na temelju prijedloga javni bilježnik je donio 4. veljače 2019. rješenje o ovrshi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-109/2019.

Na rješenje o ovrshi na temelju vjerodostojne isprave prigovor je pravodobno izjavio tuženik navodeći kako u cijelosti pobija predmetno rješenje budući tužitelj ničim nije dokazao kako samu tražbinu tako niti visinu iste pa istu u cijelosti osporava kao neosnovanu. Tužitelj da nije dostavio račune kojima bi dokazao da su usluge stvarno izvršene, a niti je dostavio dokaz iz kojeg bi proizlazilo po kojoj osnovi u svojoj evidenciji vodi tuženika kao obveznika, a ovo budući tuženik nije vlasnik niti korisnik predmetne nekretnine, stoga niti obveznik plaćanja naknade za izvršene usluge na predmetnoj nekretnini. Nadalje, nad tuženikom da je rješenjem ovog suda broj St-748/2016 od 14. prosinca 2016. otvoren stečajni postupak, pa stečajni vjerovnici sukladno odredbi čl. 167. Stečajnog zakona svoje tražbine prema dužniku mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku stoga da tužitelj ne može protiv tuženika, nakon otvaranja stečajnog postupka, tražiti ovrhu ili osiguranje na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu tuženika niti na drugoj njegovoj imovini.

Javni bilježnik je predmet proslijedio ovom sudu koji je u svom rješenju od 6. ožujka 2019. (koje rješenje je postalo pravomoćno), stavio izvan snage rješenje o ovrshi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Očitujući se na izjavljeni prigovor tuženika, sada odgovor na tužbu, tužitelj u podnescima u bitnom ističe da je tvrdnja tuženika da nije vlasnik niti posjednik nekretnine na predmetnom mjernom mjestu posve irelevantna budući je utuženo potraživanje dužan podmiriti kao evidentirani korisnik usluga tužitelja sukladno Općim uvjetima za opskrbu električnom energijom NN 85/2015. Iz samog izvoda iz poslovnih knjiga i svih računa koje je dostavio tužitelj da je razvidno da je kao kupac odnosno korisnik za mjerno mjesto na adresi Zapadna Magistrala 1G Šibenik pod šifrom 7510233 zaveden upravo tuženik, a isti da je kao korisnik na navedenom mjernom mjestu evidentiran od 30. travnja 2014. do 1. travnja 2018., u skladu sa čime da je i izdan posljednji utuženi račun. Nadalje, tuženik da se posve neosnovano poziva na čl. 167. i 169. Stečajnog zakona obzirom da je iz računa i izvoda iz poslovnih knjiga razvidno da su potraživanja tužitelja koja su predmet ovog postupka nastala i dospjela nakon otvaranja stečajnog postupka te da tužitelj nije stečajni vjerovnik već vjerovnik stečajne mase koji svoja potraživanja ostvaruje u parničnom postupku, kao da stečaj nije niti otvoren. Dostavljeni računi u cijelosti da odgovaraju onima navedenim u izvodu iz poslovnih knjiga, a u svakom od njih da je utvrđena i obračunata potrošnja energije za razdoblje na koje se račun odnosi, dakle da je

razvidno izvršenje usluga od strane tužitelja. Sveukupna potrošnja u utuženom razdoblju da je razvidna iz dostavljene energetske kartice kupca, a stanje svih nepodmirenih i stoga utuženih potraživanja tužitelja iz dostavljene kartice analitičkog knjigovodstva. Iz dostavljenih računa da je razvidno da tužitelj u konkretnom slučaju tuženiku isporučuje električnu energiju u okviru zajamčene opskrbe, i to počam od 13. prosinca 2016., kada je uspostavljena isporuka električne energije, što da je razvidno iz prvog utuženog računa br. 1500733119-161220-8. U skladu s navedenim tuženik da je evidentiran kao kupac tužitelja na obračunskom mjestu broj 7510233, na adresi Zapadna magistrala 1G u Šibeniku, budući nije odabrao nekog od tržišnih opskrbljivača električnom energijom te obzirom da je tužitelj temeljem zakonske odredbe obveznik pružanja javne usluge opskrbe električnom energijom u RH. Zajamčeni opskrbljivač odnosno tužitelj da je dužan krajnjeg korisnika opskrbljivati električnom energijom temeljem Zakona o tržištu električne energije, što da je tužitelj i učinio, a što da je razvidno iz svakog računa na kojem je očitana stvarna potrošnja električne energije za svako mjesečno razdoblje na koje se račun odnosi. Posebno ukazuje i da je sjedište tuženika upravo na adresi mjernog mjesta Zapadna magistrala 1G u Šibeniku. Slijedom navedenog predlaže sudu službenim putem zatražiti podatke od HEP-ODS d.o.o. u kojem je razdoblju tuženik bio evidentiran kao korisnik na predmetnom mjernom mjestu uz dostavu ugovora o opskrbi, provesti energetska i financijska vještačenje te donijeti rješenje sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a.

Podneske tužitelja sa prilogima sud je uredno uručio tuženiku, a rješenjem od 24. listopada 2019., tužitelju je naložio da sam dostavi ispravu na koju se poziva kao dokaz svojih navoda (ugovor o opskrbi), a ovo sukladno odredbi čl. 232. ZPP-a.

Obzirom da tužitelj nije postupio po naloženom sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem.

Sud je izveo dokaz čitanjem svih isprava priloženih spisu dok je odustao od provođenja dokaza energetska vještačenjem držeći da je činjenično stanje stvari dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

Tužbeni zahtjev je u pretežitom dijelu osnovan.

Predmet spora je tražbina tužitelja kao pružatelja električne energije u iznosu od 127.822,61 kn koju potražuje od tuženika kao evidentiranog korisnika u odnosu na mjerno mjesto broj 7510233 AUTOCENTAR ALEKSIĆ D.O.O. U STEČAJU, Zapadna Magistrala 1G, Šibenik i to za razdoblje od prosinca 2016. do zaključno 1. travnja 2018.

Među strankama je sporna osnova i visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

Čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 78/15;– dalje ZOO) propisano je kako je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

Tužitelj je u prilog svojih navoda dostavio račune uvidom u koje proizlazi da se isti odnose na utuženo mjerno mjesto, da je u svakom računu utvrđena i obračunata potrošnja energije za razdoblje na koje se račun odnosi te da isti u cijelosti odgovaraju ranije dostavljenom izvodu iz poslovnih knjiga te postavljenom tužbenom zahtjevu kao i dostavljenoj energetska kartici kupca međutim, imajući u vidu da se radi o jednostranim ispravama, a budući sud ne raspolaže stručnim znanjima, sukladno čl. 250. ZPP-a, na prijedlog tužitelja povodom osporene osnove i visine sud je rješenjem od 5. prosinca 2019. odredio izvesti dokaz vještačenjem po vještaku knjigovodstveno-financijske struke, a za vještaka je određena Maja Kostijal, dipl. oec., stalni sudski vještak iz Zadra.

Zadatak vještaka bio je utvrditi da li su stranke utužene račune evidentirale u svojim poslovnim knjigama, da li su stranke u ranijim razdobljima evidentirale potraživanja/dugovanja s iste osnove za navedeno mjerno mjesto te da li je po njima (a posebno po utuženim računima) bilo plaćanja.

U svom nalazu i mišljenju koji je dostavila u spis 16. siječnja 2020., vještakinja Maja Kostijal dipl. oec. je navela da je tužitelj u svojoj dokumentaciji, koja prileži nalazu i mišljenju uredno proknjižio utužene račune koji glase na njegovog kupca, u ovom predmetu tuženika. Po ovom mjernom mjestu, a prema knjigovodstvenoj kartici, da je razvidno da tužitelj i tuženik imaju poslovni odnos od 30. lipnja 2015. (najraniji datum na kartici). Isto tako po istoj kartici da je vidljivo da je tuženik izvršavao svoje obveze dugovanja sve do 5. prosinca 2017. Vještakinja se nije mogla očitovati da li je tuženik u svojim poslovnim knjigama evidentirao račune koje mu je izdao tužitelj obzirom tuženik zatraženu dokumentaciju nije dostavio.

Sud je nalaz i mišljenje vještaka dostavio strankama te ih rješenjem od 21. siječnja 2020., pozvao da se očituju na isti.

U dostavljenom očitovanju tužitelj u bitnom navodi da je vještak potvrdio postojanje obveznog odnosa između tužitelja i tuženika kao kupca električne energije po predmetnom ugovoru računu br. 2300047685, prije svega uzimajući u obzir da je tuženik vršio djelomične uplate te slijedom toga potvrdio osnov i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja. Obzirom da je postupanje tuženika usmjereno isključivo na odugovlačenje postupka i opstruiranje naplate tužitelja, tužitelj da ustraje u prijedlogu za donošenjem rješenja o prethodnoj mjeri sukladno čl. 501.a ZPP-a.

Tuženik se nije pisano očitovao na dostavljeni nalaz i mišljenje.

Na ročištu glavne rasprave održanom 18. veljače 2020. sudski vještak Maja Kostijal u cijelosti je ostala kod svog pisanog nalaza i mišljenja te pojasnila da je tužitelj imao potraživanje prema tuženiku i u ranijem razdoblju od ovdje utuženog te da je iz dostavljene dokumentacije tužitelja razvidno koje je sve račune tužitelj izdao tuženiku, dinamika plaćanja po ispostavljenim računima od strane tuženika kao i preostali iznosi koje tuženik nije podmirio, a koji u cijelosti odgovaraju postavljenom tužbenom zahtjevu.

Obzirom da se nalaz i mišljenje vještakinje temelji na dokumentaciji koja je priložena spisu kao i onoj koju je naknadno dostavio tužitelj, a koju tuženi nije osporio, sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje cijeneći da je isti jasan i nedvosmislen, sačinjen savjesno, u skladu sa pravilima znanosti i vještine.

U konkretnom slučaju radi se o tražbini stečajne mase odnosno tražbini koja je nastala nakon otvaranja stečaja nad tuženikom kao stečajnim dužnikom, a koji stečaj je otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-748/2016 od 14. prosinca 2016. Vjerovnici stečajne mase su vjerovnici čije su tražbine nastale nakon otvaranja stečajnoga postupka, po osnovi troškova stečajnoga postupka i po osnovi ostalih obveza stečajne mase. Oni ne ostvaruju svoje tražbine podnošenjem prijave stečajnom upravitelju. Obveze po osnovi troškova stečajnoga postupka (sukladno čl. 155. Stečajnog zakona, Narodne novine broj: 71/15, 104/17 - dalje SZ) i ostale obveze stečajne mase (čl. 156. SZ) stečajni upravitelj izvršava sukladno sadržaju obveznog odnosa iz kojeg proizlaze, s tim da se troškovi stečajnog postupka namiruju prije ostalih obveza stečajne mase. Ako stečajni upravitelj ne ispuni dobrovoljno preuzetu obvezu, vjerovnik stečajne mase može svoju tražbinu ostvarivati podnošenjem tužbe protiv stečajnog dužnika.

Uzimajući u obzir da je dostavljenom dokumentacijom kao i provedenim vještačenjem tužitelj dokazao da je ispunio svoju obvezu odnosno tuženiku na mjernom mjestu broj 7510233 na adresi sjedišta društva u stečaju isporučio električnu energiju, a kako tuženik tijekom postupka nije dokazao da je tužitelju podmirio ovdje utuženo dugovanje i time ispunio svoju obvezu sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a te odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

Visina zakonske zatezne kamate na dosuđenu glavnica određena je sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a sve na način kako je precizirano u izreci presude.

U odnosu na dio platnog naloga kojim je tuženiku naloženo podmiriti tužitelju trošak ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 7.227,79 kn, od čega iznos od 5.235,29 kn na ime

nastalog troška i iznos od 1.992,50 kn na ime predvidivog troška, kao osnovan tužitelju se priznaje trošak na ime nagrade javnom bilježniku u iznosu od 1.628,23 kn sukladno čl. 6. st. 1. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj: 8/11, 112/12, 114/12) što uvećano za PDV ukupno iznosi 2.035,29 kn, zatim trošak javnog bilježnika u iznosu od 30,00 kn, a potonje sukladno čl. 4. i 5. Pravilnika prema kojim odredbama javni bilježnik neposredno od ovrhovoditelja naplaćuje pripadajuću mu nagradu i naknadu troškova, a ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti od javnog bilježnika postupanje po njegovom prijedlogu sve dok ne podmiri javnobilježničku nagradu i troškove; pa je za tužitelja očigledno navedeni trošak i nastao. Priznat je tužitelju i trošak na ime sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 2.500,00 kn sukladno Tbr. 11. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 - dalje Tarifa), kao i PDV od 25% sukladno Tbr. 42. Tarife, što ukupno iznosi 3.125,00 kn.

Dakle, ukupno je priznat iznos od 5.190,29 kn pa je sud u tom dijelu uz primjenu čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog dosuđujući na isti i zateznu kamatu koja teče na navedeni iznos od donošenja rješenja o ovrsi u visini propisanoj 29. st. 2. ZOO-a sve na način kako je precizirano u izreci presude s time da se u konkretnom slučaju primjenjuje niža stopa obzirom se radi o trošku. Platni nalog je rješenjem ukinut za preostali iznos ovršnog troška koji se odnosi na materijalni odvjetnički trošak u iznosu od ukupno 37,50 kn, PDV na javnobilježnički trošak dostave kao i predvidivi trošak u iznosu od 1.992,50 kn jer isti nije ni mogao nastati budući se postupak nastavio voditi u parnici.

U konačnici, na ime ovršnog troška platni nalog je ukinut za iznos od 2.037,50 kn sa pripadajućim zateznim kamatama.

U konkretnom slučaju nije sporno da su se ispunile pretpostavke za podnošenje prijedloga za određivanje prethodne mjere na temelju odredbe čl. 501.a ZPP-a jer je tuženik protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika podnio prigovor, a da bi sud odredio navedenu mjeru osiguranja potrebno je da iz navoda prigovora i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu. Iz činjenice da je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja jasno je kako iz navoda u prigovoru i isprava u spisu ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u ovom sporu, a iz čega proizlazi da su ostvarene pretpostavke za određivanje prethodne mjere propisane odredbom čl. 501.a ZPP-a, pa je odlučeno kao u izreci. Napominje se, a budući je prijedlog za osiguranje podnesen do zaključenja glavne rasprave, a sud je prethodnu mjeru odredio nakon zaključenja glavne rasprave, da se u konkretnom slučaju ima na odgovarajući način primijeniti odredba čl. 337. st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine broj: 112/12, 25/13, 93/14, 73/17) kojom je propisano da vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka 15 (petnaest) dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu. S obzirom da još nisu nastupili uvjeti za ovrhu, to se predložena prethodna mjera još uvijek mogla odrediti, a sve kako tužitelj ne bi bio onemogućen u ostvarivanju prava na osiguranje određivanjem prethodne mjere koju je pravovremeno predložio. Imajući u vidu odredbu čl. 501. a ZPP- a prema kojoj sud istu određuje (u pravilu) za iznos sporne tražbine, prijedlog tužitelja u preostalom dijelu kamata kao i ovršnog troška je odbijen i riješeno je kao u toč. II. izreke rješenja.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 155. u vezi sa čl. 154. st. 1. ZPP-a pa je tužitelju obzirom na vrijednost predmeta spora, te obzirom na uspjeh u parnici trebalo priznati trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to trošak na ime zastupanja na ročištima održanima dana 24. listopada 2019., 18. studenog 2019. i 18. veljače 2020. u iznosu od po 2.500,00 kn, sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife kao i sastava obrazloženih podnesaka od 31. svibnja 2019. i 29. siječnja 2020. u iznosu od po 2.500,00 kn sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, što sve uvećano za PDV od 25% sukladno Tbr. 42. Tarife, sveukupno iznosi 15.625,00 kn. Ovom iznosu valja nadodati i iznos od 3.000,00 kn na ime predujma za provedeno financijsko vještačenje kao i iznos od 1.628,00 kn na ime sudske pristojbe na presudu prema Tbr. 2. st. 1.

Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 53/19) što sveukupno dakle iznosi 20.253,00 kn.

Na dosuđeni iznos troška sud je dosudio i zateznu kamatu koja teče na navedeni iznos od donošenja presude u visini propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, a s time da se u konkretnom slučaju primjenjuje niža stopa obzirom se radi o trošku.

Sud nije cijenio kao osnovan zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u preostalom dijelu obzirom je tužitelj podnesak od 18. studenog 2019., predao na ročištu na kojem je sadržaj istog mogao i usmeno izložiti na zapisnik uz napomenu da je o troškovima ovršnog postupka odlučeno u okviru platnog naloga. U konačnici na ime parničnog troška tužitelju nije priznat iznos od ukupno 3.125,00 kn.

U Zadru 11. ožujka 2020.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

SUTKINJA
Katarina Zdunić

Dokument je elektroni ki potpisan:

KATARINA ZDUNI

Vrijeme potpisivanja:

11-03-2020

13:44:54

DN:

C=HR

O=TRGOVA KI SUD U ZADRU

2.5.4.97-#130D48523339363730343634363533

L=ZADAR

S=ZDUNI

G=KATARINA

CN=KATARINA ZDUNI

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta; stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta dok stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog opravka presude.

Rok za žalbu je 8 dana.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelju po punomoćnicima,
- tuženiku po punomoćniku,
- FINA-i Šibenik, radi provedbe toč. I. izreke rješenja,
- u spis.

Broj zapisa: 17894-cd589

Kontrolni broj: 0fa5e-59dc7-26a60

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.